

Svend Haugaard: Også det radikale venstre mener, at loven opfylder sit formål. En revision vil desværre ikke kunne ændre noget ved den i virkeligheden lidt fortvivlede situation for kødeksporten. Hvis den kunne det, var der grund til at gøre det. Men når loven opfylder sit nuværende formål, mener vi ikke, at der er nogen grund til at foretage ændringer. Vi kan altså anbefale, at revisionen udsættes, og skulle heller ikke have noget imod — som det blev sagt af venstres ordfører — at loven blev permanent. Så kunne hr. Niels Ravn slippe for sådan hvert 2. eller 3. år at skulle op at gøre sine bemærkninger.

Jeg mener i øvrigt, at sagen er så klar, at der ikke skulle være nogen grund til udvalgsarbejde.

Niels Westerby: Den pågældende lov har, så vidt jeg har kunnet følge det, virket ganske godt. Der er nu foreslået en forlængelse af loven, og jeg vil egentlig vanskeligt kunne forestille mig en ordfører, der vil komme op og sige her på tingets talerstol, at det vil han ikke være med til. Det er for så vidt en bunden opgave, tinget står over for: denne lov må naturligvis forlænges.

Jeg kan ikke forstå hr. Niels Ravns bemærkning om, at de bemyndigelser, der skal til på dette område, kunne man have i lov om udførsel af landbrugsvarer. Jeg kan slet ikke forstå den slags omrokering med tingene. Det må da være selve reglerens indhold og kun deres indhold, som må være afgørende for den virksomhed, loven udløser; om det så er delt op i to love eller samlet i én lov, er et forholdsvis underordnet spørgsmål.

Men jeg må give de af de foregående ordførere ret, der har nævnt det uheldige i, at man gang på gang inden for et kort åremål skal tage stilling til, om man vil forlænge en lov. Det ville være bedre, om den slags evindelige gentagelser i tinget kunne undgås i et vist omfang, og derfor vil jeg da gerne spørge landbrugsministeren, om det ikke var rimeligt, at forlængelsesperioden blev noget længere end forudset i lovforslaget, eller om man måske oven i købet kunne gå så vidt, som enkelte af de foregående ordførere har været inde på, og gøre den pågældende lov permanent.

Vi har ikke noget imod, at der ikke bliver udvalgsarbejde om spørgsmålet; men jeg vil gerne høre om landbrugsministerens syn på permanent lovgivning eller en længere forlængelse end fastsat i lovforslaget.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke alle ordførerne for en villig behandling af lovforslaget.

Jeg er ikke helt klar over, hvad eller hvem det er, hr. Søren Jensen sigter til, når han taler om, at nogle har udnyttet det danske renommé. Men måske kan vi ved anden lejlighed få at vide, hvilke tilfælde der har været.

Må jeg om revisionsbestemmelsen sige, at jeg ikke synes, det er noget stort spørgsmål. I og for sig kunne jeg godt gå med til, at den blev udeladt; men jeg vil alligevel tro, at som markedsforholdene er, kan der være en vis rimelighed i at tage loven op til revision om 3 år. Alt taget i betragtning vil jeg derfor alligevel finde, at det er rigtigst at lade det stå, sådan som det er foreslået i lovforslaget.

Niels Ravn: Når hr. Niels Westerby ikke kan forstå det konservative folkepartis synspunkt og ikke mener, at de handelspolitiske hensyn, der tilgodeses i henhold til denne lov, lige så vel kan tilgodeses i henhold til lov om afsætning af danske landbrugsvarer, kan jeg henvise hr. Niels Westerby til udtalelser af den nuværende landbrugsminister, mens han endnu var det ærede medlem hr. Chr. Thomsen, hvor han gav udtryk for nøjagtig det samme synspunkt, som det konservative folkeparti her giver udtryk for.

Niels Westerby: Jeg kan ikke rigtig følge hr. Niels Ravn, når han henviser til, at jeg skal studere landbrugsministerens betragtninger. Jeg kan ikke forestille mig, at landbrugsministerens ord er nogen bibel for hr. Niels Ravn. I hvert fald er de det ikke for mit vedkommende, og derfor må jeg afvise denne henvisning til endelig afgørelse af, hvad jeg bør mene.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Hr. Niels Ravn har ved tidligere lejligheder henvist til, hvad jeg sagde på et andet tidspunkt. Det er sådan set gengivet korrekt, men man glemmer hver eneste gang